

Budapest, 1929. január 27. – Budapest, 1987. szeptember 9.

Értelmiségi családban született. A fővárosban érettségizett, majd a budapesti közgazdaság-tudományi egyetemen tanult, 1950-ben eltávolították a felsőoktatásból. A MÁV-nál helyezkedett el, pénzügyi előadóként dolgozott.

1958-ban lett az Európai könyvkiadó szerkesztője. 1960-ban az Eötvös Loránd Tudományegyetemen magyar szakos középiskolai tanári oklevelet szerzett, az Élet és Irodalom versrovatának vezetője, majd a hetilap szerkesztője lett. 1964-ben a Magyar Írók Szövetsége külügyi titkárává választották. 1968-ban visszatért korábbi munkahelyére és a főszerkesztő-helyettes lett. 1972-től a Magyar Írók Szövetsége főtítkárhelyettese volt, 1976-ban főtítkár lett. 1982-től haláláig a Látóhatár főszerkesztője és a Magyar Pen Club alelnöke. 1956-tól vett részt az irodalmi közéletben; költészetével a szocialista világrend értékei mellett állt ki, kísérletet tett a szocialista líra avantgard elemekkel való kibővítésére Műfordítóként és kritikusként is ismert. 1966. december 3. és 1980. március 27. között a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának volt a tagja.